

ศิลปะการขับร้อง “อนาซิด” อัตลักษณ์ร่วมสมัยนำเสนอทริยภาพ สู่พื้นที่ชายแดนใต้

The Art of Singing “Anasyid”, A Contemporary Identity
that Brings Aesthetics to The Southern Border Province

โดย: ฐิติยะห์ หะ นีเลาะ แวอุเซ็ง, อับดุลฮาгим เอ็งปียา และยาฮารี กาเซ็ง

สารสังเขป

ศิลปะการขับร้อง “อนาซิด” เป็นสื่อความบันเทิงฮาลาลที่สร้างความสุนทรีย์ให้กับผู้คนชายแดนใต้มาช้านาน เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารความคิดและสอดแทรกคุณธรรมอันดีงามสู่ผู้คนในสังคม การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสำเร็จของนักขับร้องอนาซิดเยาวชนในพื้นที่ชายแดนใต้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากวงอนาซิดเยาวชนรุ่นใหม่ ที่ประสบความสำเร็จจำนวน 3 วง ได้แก่ วงซามิล (Syamil) วงวิลดาน (Wildan) วงเซาตุลฟาริส (Soutul Fariiz) ควบคู่กับการประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านอนาซิดจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการขับร้องอนาซิดในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะสำคัญของนักขับร้องอนาซิดควรประกอบด้วย 4 ประการ คือ ทักษะการขับร้องอนาซิด ทักษะการแต่งเนื้อร้องและทำนอง การมีบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ที่ดี และการสร้างตัวตนให้เป็นที่รู้จัก เหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้นักขับร้องอนาซิดสามารถสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างได้ แต่ด้วยเหตุผลที่ปัจจุบันยังไม่มียุทธศาสตร์หรือหน่วยงานส่วนกลางใดคอยสนับสนุนเยาวชนในเรื่องนี้อย่างชัดเจน จึงทำให้การพัฒนาการขับร้องอนาซิดรุ่นใหม่ยังขาดทิศทาง อาจจะต้องด้วยเหตุนี้ชายแดนใต้จึงยังไม่สามารถผลักดันนักขับร้องอนาซิดรุ่นใหม่ให้มีความเป็นมืออาชีพทัดเทียมประเทศเพื่อนบ้านได้

คำสำคัญ: ชายแดนใต้, ศิลปะการขับร้อง, อนาซิด

The art of singing “Anasyid” is a halal entertainment media that has been entertaining the people of the southern border for a long time. It is an important tool for communicating ideas and instilling good morals to people in society. The purpose of this study was to analyze the success of Anasyid singers among youth in the Southern Border Province. By collecting data from 3 successful new generation Anasyid bands: Syamil, Wildan, and Soutul Fariiz, along with 5 expert focus group meetings, who have experience promoting the development of Anasyid in this area. The results concluded that the competencies of Anasyid singers should consist of 4 aspects: Singing skills, Lyric writing and composition skills, Good personality and image, and Identity building. These are the key elements in making Anasyid known to the masses. But since at present there is no central organization or agency that clearly support Southern's youth in this regard. As a result, the development of the new Anasyid singer still lacks direction. Maybe for this reason, the southern border has not been able to push the new generation to be as professional as neighboring countries.

Keywords: The art of singing, Anasyid, The Southern Border Province

บทนำ

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่มักจะมี ความเชื่อมโยงกับความเชื่อและความศรัทธาของ ผู้คนในบริบทนั้น ๆ สำหรับสังคมชายแดนใต้ที่ผู้คน ส่วนใหญ่เคารพนับถือศาสนาอิสลาม มีต้นทุนทาง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ แตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทยนั้น แม้วิถี ชีวิตผู้คนที่นี่จะเป็นที่รับรู้ในสายตาคนภายนอกใน เรื่องความเคร่งครัดศาสนา แต่อีกมุมหนึ่งวิถีชีวิตของ ผู้คนที่นี่ก็ยังคงโหยหาความสุนทรีย์ในแบบที่ศาสนา อนุมัติ ซึ่งคงไม่มีสื่อความบันเทิงรูปแบบใดได้รับความ นิยมจากคนชายแดนใต้ทุกกลุ่มวัยมากไปกว่า “อนาซิด” ที่เป็นทั้งทุนทางวัฒนธรรมและเครื่องมือ ส่งเสริมความดีงามที่เยาวชนรุ่นใหม่ให้ความสนใจ เป็นพิเศษ โดยทั่วไปแล้วเนื้อหาที่ถ่ายทอดในบทเพลง อนาซิดจะเป็นไปในทิศทางสอดแทรกแง่คิดทาง คุณธรรม รวมถึงสื่อสารความงามของวิถีชีวิตผู้คนใน แง่มุมต่าง ๆ ภาษาที่ใช้มีได้หลากหลายทั้งภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาอาหรับ หรือภาษาอังกฤษในบางวง ที่มีการฝึกฝนอย่างจริงจังและมีสมาชิกที่หลากหลาย ความสามารถ จะมีการเพิ่มสีสันและความสนุกโดย ใช้เสียงอะแคปเปลล่า (Acappella) แทนเสียงดนตรี ซึ่งเพิ่มความไพเราะและดึงดูดกลุ่มผู้ฟังใหม่ ๆ ได้ดี เนื้อร้องและทำนองยังมีการผสมผสานความเป็นมลายู มีกลิ่นอายของความเชื่อความศรัทธา ถือได้ว่าเป็นสื่อ สร้างความสุนทรีย์ที่ทรงพลังสำหรับพื้นที่แห่งนี้

อนาซิดคืออะไร

“อนาซิด” (Anasyid/Nasyid) มีที่มาจากภาษา อาหรับ หมายถึง การอ่าน การสะท้อนกลับ หรือ การตอบสนอง เดิมเป็นการอ่านโคลงกลอนด้วยทำนอง อันไพเราะ และพัฒนาจนเป็นการขับร้องประสานเสียง ด้วยกลุ่มบุคคล 3-5 คน เพื่อให้เกิดความสุนทรีย์และ

เชิญชวนผู้คนสู่การเป็นคนดี (พัชรภรณ์ เอื้อจิตรเมศ, 2560; สุชีน อับดุลรามัน, 2559) แต่การขับร้องจะไม่ใช้เครื่องดนตรีประกอบ (ใช้ได้เพียงกลองหน้าเดียว หรือที่เรียกกันว่า กลองกุ่มปิง) ลักษณะเนื้อร้องจะมีทั้งแนวเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ เชิญชวนสู่ความดี หรือรณรงค์คนในสังคมให้ร่วมกันยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม เป็นศิลปะการขับร้องที่ได้รับความนิยมในประเทศมุสลิม ในงานวิจัยของ สุชีน อับดุลรามัน (2559) ได้เล่าถึงพัฒนาการอันยาวนานของอนาซิดไว้ว่า เริ่มแรกนั้นอนาซิดเป็นการรับรูปแบบการขับร้องจากภูมิภาคประเทศอาหรับ แล้วแพร่กระจายมายังภูมิภาคมาลายู คือ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และมาถึงพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในเวลาต่อมา โดยเข้ามาเผยแพร่ในระยะแรกในปอเนาะ ตาดีกา และแพร่กระจายไปยังชุมชนตามพื้นที่ต่างๆ ของชายแดนใต้ในเวลาต่อมา

พื้นที่ชายแดนใต้ในอดีตผู้คนให้ความสนใจกับขับร้องและรับฟังอนาซิดจะมีเพียงกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น โดยนิยมนำไปขับร้องในโอกาสรื่นเริงและประเพณีต่าง ๆ เช่น งานมัสยิด งานแต่งงาน งานวันฮารีรายอ เพื่อให้เกิดความบันเทิงทดแทนการบรรเลงด้วยเพลงที่ใช้ดนตรีสากลซึ่งเป็นที่ต้องห้ามตามหลักการศาสนาอิสลาม (รอฮานี ดาโอ๊ะ, 2552) แต่ในปัจจุบันเนื่องด้วยช่องทางการเผยแพร่มีความสะดวกรวดเร็ว บวกกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ศิลปินนักขับร้องอนาซิดหน้าใหม่ ๆ สามารถใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียในการสร้างตัวตนให้เป็นที่รู้จัก และประชาสัมพันธ์ของตนได้ง่ายขึ้นทั้งผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) และยูทูบ (Youtube) ทำให้ฐานของผู้ที่ชื่นชอบรับฟัง “อนาซิด” ถูกขยายกว้างจากในอดีตมาก นอกจากนี้จากการพูดคุยเพื่อเก็บข้อมูลจากครูผู้ฝึกเยาวชนในการขับร้องอนาซิด ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันศักยภาพในการผลิตเพลง “อนาซิด” ของวงเยาวชนในพื้นที่มีพัฒนาการที่ก้าวกระโดดจากในอดีตมาก

สังเกตได้จากยอดผู้รับชมในสื่อออนไลน์ต่าง ๆ และความสามารถของวงอนาซิดที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละปี ครูผู้ฝึกยังกล่าวว่า ทักษะการขับร้องของนักอนาซิดในปัจจุบันได้ยกระดับมาตรฐานและคุณภาพการผลิตอนาซิดจนทัดเทียมประเทศเพื่อนบ้านอย่างมาเลเซีย และอินโดนีเซีย

นอกจากนี้ ปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดนี้ น่าจะเป็นผลจากการที่มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทั้งโรงเรียนรัฐ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม รวมถึงมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญและเปิดพื้นที่ให้เยาวชนได้แสดงความสามารถเพิ่มมากขึ้น ซึ่งนอกจากเรื่องความบันเทิงแล้ว การส่งเยาวชนร่วมแข่งขันประกวดอนาซิดยังเป็นเวทีสำคัญในการฝึกความกล้าแสดงออกและเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับหรือเยาวชนที่มีความถนัดในด้านนี้ได้ อีกด้วย ประกอบกับระยะหลังมานี้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการประพันธ์เนื้อเรื่องและทำนองอนาซิด รวมถึงนักผลิตเพลง (Producer) ร่วมกันผลักดันเยาวชนโดยการเสียสละเวลาและทุ่มเทให้กับการส่งเสริมเยาวชนจุดนี้ทำให้บทเพลงอนาซิดที่ขับร้องด้วยเนื้อหาที่เป็นภาษาไทยถูกผลิตเพิ่มขึ้นทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ หากเป็นในอดีตบทเพลงอนาซิดที่ใช้ขับร้องในเวทีต่าง ๆ ทั้งหมดจะเป็นภาษามลายูที่นำมาจากวงชื่อดังในมาเลเซียอย่าง วงรอยฮาน (Raihan) วงอินทีม (Inteam) มาขับร้อง มิได้เป็นการแต่งเนื้อร้องและทำนองขึ้นมาใหม่ เนื่องจากยังขาดแคลนทั้งบุคลากรที่จะสนับสนุนในการผลิต ห้องอัดเพลง และอุปกรณ์การทำเพลงที่จำเป็นต่าง ๆ แต่สำหรับปัจจุบันบทเพลงอนาซิดที่ได้รับความนิยมของเยาวชนกลับมาเป็นบทเพลงภาษาไทยที่ผลิตและสร้างสรรค์โดยวงอนาซิดของเยาวชนในพื้นที่แทน

ภาพ 1 วงอนาซีตวิลดาน (Wildarn)

ภาพ 2 วงอนาซีตซามิล (Syamil)

ภาพ 3 วงอนาซีตเซาตุลฟาริส (Soutul Faris)

จุดตั้งต้นของการเป็นนักร้อง อนาซีตของเยาวชนในพื้นที่

เป็นที่ทราบกันดีว่าโรงเรียนตาดีกา (ศูนย์การเรียนรู้อิสลามประจำมัสยิด) เป็นแหล่งเรียนรู้สำคัญที่ผู้คนในพื้นที่ที่นับถือศาสนาอิสลามนิยมส่งบุตรหลานไปเรียนรู้และรับการอบรมขัดเกลาคุณธรรมศาสนาในทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งโรงเรียนตาดีกานี้เอง ที่เป็นพื้นที่องสำคัญในการสนับสนุนและสร้างนักอนาซีตรุ่นใหม่ ๆ จากการสัมภาษณ์เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จจากส่วนหนึ่งของวงอนาซีตที่มีชื่อเสียงในพื้นที่ เช่น เซาตุลฟาริส (Soutul Faris) ซามิล (Syamil) และวิลดาน (Wildan) ได้ข้อมูลที่น่าสนใจซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจตั้งต้นในการขับร้องอนาซีตของวงเหล่านี้มาจากความชื่นชอบส่วนตัว ที่ชอบร้องเพลงหรือไม่ก็คือนักอ่านอัลกุรอานที่มีน้ำเสียงไพเราะมาก่อน จากนั้นได้รับการสนับสนุนและผลักดันจากอุstad (ครูสอนศาสนา) จากโรงเรียนตาดีกาที่คอยให้การสนับสนุน การสนับสนุนในที่นี้อาจเป็นลักษณะของการให้คำแนะนำฝึกฝนทักษะการขับร้อง ชักชวนตั้งวง และส่งไปแสดงความสามารถยังเวทีการประกวดต่าง ๆ เนื่องด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนตาดีกาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการเช่นโรงเรียนรัฐหรือเอกชนที่เน้นการเรียนการสอนวิชาการสามัญ แต่จุดเน้นของโรงเรียนตาดีกา คือ การบ่มเพาะคุณลักษณะภายในของผู้เรียนในแง่ศีลธรรมและจริยธรรมอันดีงาม เหตุนี้จึงทำให้การออกแบบกิจกรรมของโรงเรียนตาดีกาจะเน้นการฝึกฝนให้นักเรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะเชิงจริยธรรมโดยผ่านกิจกรรมบนเวทีผ่านกิจกรรมที่จัดในช่วงเทศกาลสำคัญทางศาสนา อาทิ แข่งขันท่องจำอัลกุรอาน กล่าวสุนทรพจน์ภาษาบาลี รวมถึงการแข่งขันขับร้องอนาซีตด้วย พื้นที่ลักษณะนี้เป็นจุดสำคัญที่ทำให้เด็ก ๆ และเยาวชนได้แสดงความสามารถ โดยมีผู้รับชมเป็นพ่อแม่ผู้ปกครองและคนในชุมชน

“

โดยสมาชิกผู้แต่งเพลงเหล่านี้ได้เล่าว่า
การแต่งเพลงส่วนใหญ่เนื้อหา เกิดจากแรงบันดาลใจ
ของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัว โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ
ที่ต้องการถ่ายทอดบทเรียนและแง่คิดให้กับผู้รับฟัง
เนื้อหาของบทเพลงจึงมักสอดแทรกคำนาศิหะฮุ (คำตักเตือน)
หรือความรู้เชิงคุณธรรม
ที่ต้องการสื่อสารสู่สังคมไปด้วย

”

สมรรถนะสำคัญของนักร้อง อนาฮีดรุ่นใหม่

เมื่อถามในประเด็นองค์ประกอบของความสามารถ
จำเป็นที่จะนำวงอนาฮีดรุ่นใหม่ให้ประสบความสำเร็จ
จากบรรดาครูฝึกและนักขับร้องอนาฮีด 3 วง (วงเซาตุล
ฟาริส วงซามิล และวงวิลดาน) สรุปอย่างง่ายได้ว่า
ควรประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. ทักษะการขับร้องอนาฮีด ความสามารถในการ
ร้องที่ต้องให้มีทั้งเสียงสูง เสียงกลาง และเสียงต่ำ
ในวงเดียว การสามารถเอื้อนได้ถูกต้องตามที่ผู้แต่งได้
ประพันธ์ไว้ การลงจังหวะได้ถูกต้องแม่นยำ รวมทั้ง
การออกเสียงถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาที่ใช้
เช่น หากเป็นอนาฮีดภาษาไทยก็ควรออกเสียงให้ถูกต้อง
ตามอักขระวิธีของภาษาไทย เช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ
ตลอดจนการหายใจได้ถูกต้องในขณะที่ขับร้อง การมี
ทักษะแยกไลน์การประสานได้ทั้งแบบแนวเดียวและ
หลายแนว

2. ทักษะการแต่งเนื้อร้องและทำนอง การประพันธ์
อนาฮีดถือเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญสูง
โดยในปัจจุบันมีเยาวชนนักขับร้องอนาฮีดในพื้นที่
ชายแดนใต้ที่มีความสามารถแต่งเนื้อร้องได้เองและ
ผลิตเป็นมิวสิกวิดีโอเผยแพร่ตามช่องทางออนไลน์

จนได้รับความนิยมทั้งจากคนในพื้นที่และประเทศ
เพื่อนบ้านอย่างมาเลเซียและอินโดนีเซีย อาทิ บทเพลง
“อรุณแห่งอิสลาม” ของวงซามิล (Syamil) (มีผู้รับชม
แล้ว 7.6 ล้านครั้ง) บทเพลง Sinaran Seorang sahabat
ของ วง Wildam (มีผู้รับชมแล้ว 1.1 ล้านครั้ง) โดยสมาชิก
ผู้แต่งเพลงเหล่านี้ได้เล่าว่า การแต่งเพลงส่วนใหญ่
เนื้อหา (Content) เกิดจากแรงบันดาลใจของสถานการณ์
ที่เกิดขึ้นรอบตัว โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่ต้องการ
ถ่ายทอดบทเรียนและแง่คิดให้กับผู้รับฟัง เนื้อหาของ
บทเพลงจึงมักสอดแทรกคำนาศิหะฮุ (คำตักเตือน) หรือ
ความรู้เชิงคุณธรรมที่ต้องการสื่อสารสู่สังคมไปด้วย

3. การมีบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ที่ดี ครอบคลุม
ถึงการแต่งกายขึ้นเวทีที่ดี ความสามารถในการแสดงออก
ทางสีหน้า ท่าทาง และใช้ภาษาพูดคุยสร้างสีสันให้กับ
การแสดงอย่างสุภาพและเหมาะสมตามกาลเทศะ
โดยเฉพาะในขณะที่ขับร้องต้องสามารถถ่ายทอดอารมณ์
ไปตามเนื้อร้องและทำนองของเพลงได้อย่างสุนทรีย์
สามารถเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ บนเวทีได้ดี เช่น ไมโครโฟน
รวมถึงเข้าใจตำแหน่งการยืนบนเวทีที่สมดุล เหล่านี้จะ
สร้างภาพลักษณ์ของวงที่สวยงามให้กับการแสดง
อนาฮีดได้

4. การสร้างตัวตนให้เป็นที่รู้จัก โดยใช้พื้นที่ออนไลน์ อุดมการณ์ในการส่งเสริมคุณธรรมผ่านอนาชีดจำเป็นต้องใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media) เป็นช่องทางในการสร้างฐานผู้ฟัง การสามารถประยุกต์ใช้พื้นที่ออนไลน์อย่างสนุกสนานและสนุกสนานจะเป็นประโยชน์ต่อวงอนาชีดในแง่ของการเป็นช่องทางเชื่อมต่อกับผู้ฟัง ช่องทางปล่อยเพลงที่เซอร์ไพร์กระตุ้นความสนใจ ประชาสัมพันธ์การเผยแพร่บทเพลง และอัปเดตความเคลื่อนไหวของวง ยิ่งไปกว่านั้นหากสมาชิกผู้ขับร้องในวงมีทักษะการผลิตสื่อเบื้องต้นด้วยตนเอง สามารถถ่ายทำและตัดต่อวิดีโอด้วยตัวเองแล้วยังส่งผลให้การประชาสัมพันธ์วงและบทเพลงขยายได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันก็พบว่ามีโปรแกรมและแอปพลิเคชันจำนวนมากที่เอื้ออำนวยให้สามารถเรียนรู้และฝึกหัดตัดต่อวิดีโอได้ด้วยตนเอง

ความท้าทายในการปั้นนักอนาชีดรุ่นใหม่

ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีภายใต้การดำเนินงานของคณะวิทยาการอิสลามได้เปิดโอกาสให้เยาวชนนักเรียน นักศึกษา ที่มีความสนใจเข้าร่วมประกวดการขับร้อง “อนาชีด” มาแล้ว 20 ปี (พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน) โดยการจัดงานแต่ละครั้งมีโรงเรียนและผู้สนใจเข้าร่วมแสดงความสามารถจำนวนมากถึงปีละ 30-40 วงอนาชีด โดยส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่มาจากจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ทั้งนี้แม้การจัดการแข่งขันอนาชีดจะจัดมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน มีข้อสังเกตว่า จะมีเยาวชนส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถพัฒนาต่อยอดจากเวทีการประกวดไปสู่การเป็นนักอนาชีดที่ได้รับความนิยมจนสามารถเผยแพร่ผลงานออกสู่สังคมวงกว้างได้เนื่องจากอุปสรรคสำคัญที่ทำให้เยาวชนกลุ่มนี้ไม่สามารถยกระดับศักยภาพการขับร้องสู่ความเป็นมืออาชีพได้มีความเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย โดยสาเหตุหลักมักมาจากการขาดแหล่งเงินทุนสนับสนุน

ภาพ 4 ประกวดการขับร้อง “อนาชีด”
จัดโดยคณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาพ 5 ประกวดการขับร้อง “อนาชีด” จัดโดย
คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การผลิต เนื่องจากการผลิตสื่ออนาซีตเพื่อเผยแพร่ที่มีคุณภาพมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเช่าสตูดิโอ ค่าทำเพลง และค่าโปรดักชั่นต่าง ๆ รวมถึงการขาดครูผู้ฝึกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ที่จะสามารถให้คำแนะนำอย่างมืออาชีพได้

และด้วยเหตุผลที่ว่า “การร้องอนาซีตไม่สามารถเป็นอาชีพได้” จึงทำให้การพัฒนาศักยภาพของเยาวชนนักขับร้องต้องหยุดชะงักไปตามข้อจำกัดของหน้าที่การงานหลังสำเร็จการศึกษา อาจจะต้องด้วยเหตุนี้ทำให้ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในการสร้างนักขับร้องอนาซีตรุ่นใหม่ที่ได้มาตรฐาน เจกเช่นประเทศเพื่อนบ้านอย่างมาเลเซียหรืออินโดนีเซียซึ่งประเทศเหล่านี้ล้วนให้การสนับสนุนเยาวชนที่มีความสามารถด้าน “อนาซีต” อย่างเต็มรูปแบบ มีองค์กรเฉพาะที่รับผิดชอบในการผลักดัน ทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายจนนักขับร้องอนาซีตในประเทศ

เหล่านี้เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในระดับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Erma Wati, 2015; Maria Ulf, 2011, 2017)

ดังนั้น พื้นฐานสำคัญที่จะนำอนาซีตขายแดนได้ไปสู่ระดับมืออาชีพได้ จึงต้องอาศัยกลไกและความร่วมมือระหว่างเครือข่ายองค์กรที่มีแหล่งทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญในด้านนี้ ร่วมกันออกแบบทิศทางที่ต้องการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ประสานความร่วมมือกับโรงเรียนตาดีกาและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ในการวางรากฐานที่แข็งแกร่งให้แก่เยาวชนให้มีสมรรถนะในการขับร้อง การแต่งเพลง มีการแสดงออกเชิงบุคลิกภาพที่เหมาะสม ตลอดจนสามารถผลิตสื่ออนาซีตที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์สู่สังคมได้ สิ่งนี้จะเป็นการยกระดับของ “อนาซีต” ให้เป็นศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่อยู่คู่พื้นที่ได้อย่างเท่าทันทุกการเปลี่ยนแปลง ●

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2566

เอกสารอ้างอิง

- Erma Wati. (2015). MUSICAL PIETY: REPRESENTATION OF ISLAMIN SOUTHEAST ASIA'S NASYID BOY-BAND MUSIC. *CaLLs*, 1(1), 19-26.
- Maria Ulf. (2011). Pop, Politics and Piety: Nasyid Boy band Music in Muslim Southeast Asia. *Islam and popular culture in Indonesia and Malaysia*, 10(1), 235-256.
- Maria Ulf. (2017). Muslim Pop: Voicing Da'wa through Contemporary English Nasyid Love Song Lyrics in Southeast Asia. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research (ASSEHR)*, 1(154), 213-217.
- พัชรภรณ์ เอื้อจิตเมศ. (2560). การอนุรักษ์และพัฒนาเพลงอนาซีตของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสารสนเทศ*, 16(1), 253-266.
- รอฮานี ดาอี๊ะ. (2552). อนาซีต เสียงขับขานแห่งสันติภาพ. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ฐิณ อับดุลรามัน (2559). การศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดกิจกรรมอนาซีตของคณะครูศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.